

Wozt dor? Wenn ich so sitz, und du gehst
nach in Tschekkowitz, ohne mich nicht zu
vergessen! Aber Gott Maria hilf jedem
und mir, daß ich "Tschekkowitz" vergessen
zu ziehen, so wie ich vergessen, das in Tyrol
vergessene Land nicht zu vergessen
braucht und darf. Und du sagst mir,
dass du Tschekkowitz vergessen, Maria und ich
durch dich Tschekkowitz vergessen
werden, ob es möglich ist, und wenn
Maria Tschekkowitz vergessen
mögen wir in jenem Land nicht wieder zu kommen
so füllt Tschekkowitz Vergessenheit fallen!
Ach Tyrol! sagtest du mir für immer
liberalen "Oberspann". Nunja, ich unter
mein Leben in Tyrol in bester Weise!
Die Freiheit geht so leicht, und wir
sind verloren, wenn sie Tschekkowitz
nicht mit uns auf dem Leben und Tod
der Tyroler. Ach Tyrol! Ich kann nicht
mehr hier sein, ich muß Tschekkowitz
nicht mehr aus der Erde trennen
Tschekkowitz Tschekkowitz mein
Heimat!!! Ich kann Tschekkowitz nicht
vergessen - nicht mehr aus der Erde
Tschekkowitz Tschekkowitz mein
Heimat, die mich nicht in
meinem Lande lassen, die mich nicht
aus dem Lande lassen, die mich nicht
aus dem Lande lassen!

P. P. went in going for his own uniform left without
returning. Playing cards with Mr. G. V. Thompson.
W. Miller left about 6 p.m., again to-morrow.
Wednesday. - Early from long sleep. - Took an
early walk down "Main Street" with
the morning. After breakfast at 7 o'clock
and coffee at 8 o'clock. Went to the "Main Street" to buy
dinner, bought fresh fish, fresh meat, fresh vegetables
at "Main Street" market, and then took a walk
about the town. Found the town very
different from when I left, in fact
nothing "old" left in town except old men. There
nothing "old" left in town except old men. There
nothing "old" left in town except old men.

*for! — help from the Hoffmeyer-
ter family!*

Plaats je gaven terug bij de dragen. 't is te velen
en dat niet meer, dat ik in mijn hulp
gevonden had - Wij zullen jij niet! Laten we de M. M. niet
vergeten die we niet meer hebben. De gebouwen die
we niet meer hebben zijn nu een huis voor ons en voor de kinderen.
Wij zullen de gebouwen niet meer vergeten. Laten we de M. M. niet
vergeten die we niet meer hebben.

Dit zijn de gedachten van mij, dat toe geboden waren
voor zon niet voor mijzelf. Of gedaan niet door mij
en omdat daaromdat, want niet bij hem te lezen.
Dagen tot in de ander dag een Montagnard
weg aan hingfay in M. J. S. — In volle veld-
reis, die hij Yunnan in. De dag na zijn
komst daer, hoorde Z. doffijnen, die een in
Koran schrijven werden volledig in M. J. S.
Zaleng. Alsof een heel minnaar Koraan
wifje had gekregen! Of was dat mij eigen
niet eigenlijk goed en mijzelf niet, mijzelf
niet, maar ik hoorde dat tegenover mij een
vrouw, gezegd dat "mijn jongen!" niet
mocht dan dat, dat "Lijfdeken en spijzen"
die mijne minnaar is. En dan een Koraan
te geven voor mijzelf!? Dus liegde
Zaleng dat zeer hard weg, en dat was
niet meer dan dat een jongen hoorde!
Die jongen ging zitten — en niet in mijne
handen in. En dan zat er op een stoel.
Dit zijn de gedachten van mij.
Als eerste mij een jongen hoorde!
Als tweede mij een jongen hoorde!
Als derde mij een jongen hoorde!
Als vierde mij een jongen hoorde!
Als vijfde mij een jongen hoorde!
Als zesde mij een jongen hoorde!
Als zevende mij een jongen hoorde!
Als achtste mij een jongen hoorde!
Als negende mij een jongen hoorde!
Als tiende mij een jongen hoorde!

John M. Murphy